

Stichting Intermobiel volop in beweging

Het dagelijkse leven van Veroni beperkt zich tot liggen in bed. Door een val over een muurtje op 12-jarige leeftijd, ontwikkelde ze posttraumatische dystrofie, dat zich steeds verder uitbreidde in haar lichaam. Sinds haar 18^e jaar is zij bedlegerig. Veroni ontdekte dat niet alleen zij zelf, maar ook andere lotgenoten, behoefte hadden om hun ervaringen met elkaar te delen en elkaar te ontmoeten. Door hun beperkte mobiliteit is dat echter een probleem. Daarom nam Veroni in 2001 het initiatief tot het opzetten van een digitale ontmoetingsplaats en kennisplatform. In 2003 is dit initiatief omgezet naar Stichting Intermobiel. Veroni is erg blij met de effecten van de Mis(s) verkiezing, waarbij de 21-jarige Roos Prommenschenckel werd gekozen als de mooiste gehandicapte vrouw van Nederland. “We merken dat er langzaam aan wat meer aandacht gaat komen voor deze ‘vergeten’ groep jongeren, die waarschijnlijk veel groter is dan we tot nu toe weten.

Door de dystrofie is haar handfunctie tot een minimum beperkt. “Mijn handfunctie heb ik sinds drie jaar weer een beetje terug”, vertelt ze. “Voorheen typte ik door middel van mondbit.” Rechtop zitten, staan of verliggen is er voor Veroni niet bij. Een boterham kan ze wel zelf eten, maar iemand anders moet ‘m smeren en in haar hand leggen. Sinds enige tijd zit de dystrofie ook in haar romp waardoor ze soms moeite heeft met ademen. “Het is onvoorspelbaar wat er morgen slechter of beter zal zijn.” Veroni woont zelfstandig in een aangepaste woning in Arnhem. Samen met haar vriend Emile en met steun van de bestuursleden Marianne, Jo-ann, Paola en Edwin zijn zij het hart van Stichting Intermobiel. Emile en Edwin hebben geen handicap en zijn dus wel mobiel. Hierdoor zijn zij in staat om de stichting naar buiten toe uit te dragen en naar bijeenkomsten van andere (gehandicapten)organisaties te gaan zoals de CG-raad en Zorgbelang Gelderland om de belangen van deze minder mobiele jongeren te behartigen. Ook werven zij sponsors en donateurs.

Drempels

“Onze maatschappij is nog steeds niet gewend aan mensen die minder mobiel zijn en gebruik maken van niet-standaard rolstoelen”, is de ervaring van Veroni en Emile. “Een rolstoel levert al veel problemen en drempels op. Laat staan wanneer je met een ligrolstoel of een bed ergens wilt komen.” Een keer uit eten gaan, is voor Veroni dan ook een hele organisatie, die al meerdere malen op een teleurstelling is uitgelopen. “Dan blijkt dat mijn ligrolstoel helemaal niet past, terwijl van tevoren nadrukkelijk is aangegeven dat mijn rolstoel veel langer is dan een gewone rolstoel. Of ik moet tussen andere tafeltjes staan, waardoor mensen voortdurend tegen mijn rolstoel aanlopen. Dat veroorzaakt niet alleen veel pijn, maar ook irritatie, omdat je niet rustig kunt eten, maar steeds moet opletten of er niemand tegen mijn rolstoel aan stoot.”

Met haar aangepaste bus komt ze 1-2 keer per maand buiten de deur. Voor de rest speelt haar leven zich tussen vier muren af. “Natuurlijk zijn er momenten dat het voor mij niet meer hoeft”, bekent Veroni. “Maar meestal ben ik optimistisch en probeer ik uit het leven te halen wat er voor mij inzit. Ik mag dan wel letterlijk stil liggen, door mijn werk voor de Stichting ben ik eigenlijk altijd in beweging.”

We merken dat ook, omdat steeds meer jongeren onze site weten te vinden en ons benaderen met vragen. Het moeilijke is dat deze jongeren vaak vergeten worden, omdat ze niet gezien en gehoord worden. Daar wil Intermobiel een stokje voor steken.”

(ON)TOEGANKELIJK

Behalve als ontmoetingsplaats en kennisplatform behartigt Stichting Intermobiel ook de belangen van minder mobiele jongeren. Op de website staat informatie over het leven met een mobiliteitsbeperking en de mogelijkheden die er zijn op het gebied van bijvoorbeeld aanpassingen, wonen, financiële ondersteuning en sociale activiteiten. Ook is er een database op de website van de (on)toegankelijkheid van openbare gelegenheden en uitgaansgelegenheden. Daarbij wordt met een uniek drie sterren systeem gewerkt, zodat er onderscheid wordt gemaakt tussen toegankelijkheid voor handrolstoelen (*), elektrische rolstoelen/scootmobielen(**) en ligrolstoelen, brancards en bedden (***). Daarnaast heeft de Stichting diverse deskundigen zoals de MEE Gelderse Poort, Revalidatietechniek Het Dorp en seksuoloog aan wie via de mail anoniem vragen gesteld kunnen worden. De stichting is geheel afhankelijk van sponsoring en giften. De grootste wens van Stichting Intermobiel is een vakantiewoning die ook aangepast is voor jongeren in een ligrolstoel en in een bed. Informatie en steun www.intermobiel.com

AMBASSADEUR

Autocoureur Christijan Albers is sinds augustus 2004 ambassadeur van Stichting Intermobiel. Hij zet zich voor de stichting in door bijvoorbeeld gesigneerde spullen te schenken die worden geveild. Daarnaast noemt hij Stichting Intermobiel in de media om zo meer aandacht voor de stichting te krijgen. In 2007 rijdt Christijan in de Formule 1 voor het Nederlandse fabrieksteam Spijker.

IMMOBIEL

In Nederland zijn er naar schatting 20.000 tot 30.000 jongeren (18-35 jaar) die door een lichamelijke (chronische) ziekte of handicap minder mobiel of huisgebonden zijn. Hun leven speelt zich grotendeels af binnen dezelfde vier muren en ze zijn in meer of mindere mate afhankelijk van hulp. Ondanks hun ziekte of handicap, zijn het gewone jongeren die dezelfde behoeften hebben als hun gezonde leeftijdgenoten. Door hun immobiliteit en de beperkingen die zij dagelijks ervaren, leven ze bijna noodgedwongen in een isolement.

Bron: Gezond & Zorg in de regio Achterhoek-Liemers
Openingsnummer februari 2007